

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712203960
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712203960.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ C. T., bytom G. P. XXX , 2/ X. T., bytom G. P. XXX, obaja zastúpení JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23 proti odporcom 1/ I. T., bytom G. J., G. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Marekom Doktorom, advokátom so sídlom Trenčín, Piaristická 273/21 , 2/ G. T., bytom G. J., O. XXXX/XX-X o zriadenie vecného bremena , na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. januára 2013, č. k. 7C/37/2012-76, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovatelia 1/, 2/ sú povinní zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 33,28 eur, do troch dní, k rukám zástupcu odporcu 1/ JUDr. Mareka Doktora.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 96 O.s.p.. Navrhovatelia 1/, 2/ sa podaným návrhom proti odporcovi 1/ domáhali určenia práva vstupu, prechodu a prejazdu pešo aj s dopravnými prostriedkami, motorovými a nemotorovými vozidlami (vrátane nákladných vozidiel) cez pozemok parc. č. KNC XXX/X vedený na LV č. XXX v k. ú. Y. C., za účelom vstupu a vykonávania vlastníckeho práva k budove postavenej na parc. č. KNC XXX vedenej na LV č. XXX v k. ú. Y. C.. Tvrdili, že vecné bremeno zaťažujúce parcelu KNC XXX/X, na LV č. XXX, k. ú. Y. C. nadobudli vydržaním, najneskôr k 21.05.2007. Písomným podaním zo dňa 29.05.2012 navrhovatelia 1/, 2/ podaný návrh rozšírili o odporcu 2/ G. T. a požiadali súd o pripustenie zmeny návrhu v časti petítu, ktorým sa domáhali aby súd zriadil časovo neobmedzené vecné bremeno spočívajúce v práve vstupu, prechodu a prejazdu pešo aj s dopravnými prostriedkami, motorovými a nemotorovými vozidlami (vrátane nákladných vozidiel) cez pozemok parc. č. KNC XXX/X, na LV č. XXX, k. ú. Y. C., v prospech navrhovateľov 1/, 2/ ako vlastníkov časti budovy podľa dohody o užívaní a kúpnej zmluve podpísanej dňa 17.02.2007, postavenej na parc. KNC XXX, na LV č. XXX, k. ú. Y. C., a to bezodplatne. Ďalej sa navrhovatelia 1/, 2/ zmenou návrhu domáhali, aby súd uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť strpieť vstup, prechod a prejazd pešo aj s dopravnými prostriedkami, motorovými a nemotorovými vozidlami (vrátane nákladných vozidiel) cez pozemok parc. č. KNC XXX/X, na LV č. XXX, k. ú. Y. C. aj osobami, ktoré odvodzujú svoje právo od navrhovateľov 1/, 2/. V priebehu konania navrhovatelia 1/, 2/ svoj návrh v celom rozsahu vzali späť a žiadali konanie zastaviť, ktorému návrhu okresný súd s poukazom na ust. § 96 O.s.p. vyhovel. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a zaviazal navrhovateľov 1/, 2/ k povinnosti nahradiť odporcovi 1/ uplatnené trovy konania vo výške 599,62 Eur, ktoré trovy predstavujú podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. trovy právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej pomoci po 58,69 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, pís. vyjadrenie odporcu 1/ k podanému návrhu zo dňa 30.05.2012, pís. vyjadrenie odporcu 1/ k zmene návrhu zo dňa 06.06.2012, pís. vyjadrenie odporcu 1/ zo dňa 11.06.2012, účasť právneho zástupcu odporcu 1/ na pojednávaníach dňa 05.06.2012, 20.06.2012, režijný paušál 6x7,63 Eur, podľa § 17 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. náhradu

za stratu času v súvislosti s účasťou práv. zástupcu odporcu 1/ na pojednávaniach dňa 05.06.2012 a 20.06.2012, 2x4 aj začaté polhodiny po 50,88 Eur a 20% DPH zo sumy 499,68 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie navrhovateľa 1/, 2/, a to čo do výroku o trovách konania a domáhali sa aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že v predmetnom konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, z ktorého dôvodu súd celkom nepriznáva účastníkom náhradu trov konania podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Uviedli, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, vzhľadom na to, že sú spoluvlastníkmi budovy ošipárne postavenej na parc. č. XXX pôvodne zapísanej na LV č. XXX v KÚ Y. C. nadobudnutej titulom kúpnej zmluvy zo dňa 17.02.1997 v G. J. v spoluvlastníckom podiele 1 1/2-ica, ktorý patrí do ich BSM. Prechod do predmetnej ošipárne nepredstavoval do zimy roku 2010 žiaden problém, avšak v tomto období odporca 1/ postavil okolo celej parcely, na ktorej ošipáreň stojí, oplotenie s posuvnou bránou, čím im znemožnil prístup k ošipárni, ktorú skutočnosť namietali. Odporca 1/ im poskytol kľúč od malej bránky, ktorá je súčasťou oplotenia za účelom prechodu cez pozemok do budovy ošipárne, následne však vymenil zámok aj na prechodovej bránke, čím im znemožnil vstup v celom rozsahu. Mimosúdne rokovania neboli úspešné, a preto boli nútení podať návrh na začatie tohto konania. Uzatvorením mimosúdnej dohody by odporca 1/ predišiel vzniku ďalších trov konania, o ktorú skutočnosť sa oni bezúspešne pokúšali. Po podaní návrhu na súd sa odporca 1/ vyjadril, že mimosúdnu dohodu uzavrie iba v prípade, že dôjde k späťvzatiu návrhu na začatie konania. Vzhľadom na uvedené mali za to, že konanie odporcu 1/ predstavuje dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania súdom celkom alebo z časti s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p..

Odporca 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Dôrazne odmietol tvrdenie navrhovateľov 1/, 2/, že sa mal vyjadriť, že mimosúdnu dohodu s nimi uzavrie až po skončení konania v dôsledku čoho vzali návrh na začatie tohto konania späť. Zotrvával na svojom tvrdení, že sa takto nikdy nevyjadril a tieto tvrdenia navrhovateľov 1/, 2/ sú nepravdivé. Ďalej uviedol, že žiadne z jeho konaní pred súdom prvého stupňa nie je možné považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Podľa jeho názoru navrhovateľa 1/, 2/ nesprávne vyhodnotili svoje právne možnosti týkajúce sa predmetného súdneho sporu, keď najskôr v tejto právnej veci podali zjavne nedôvodný návrh a následne po uvedení si skutočností, že ich návrh v takomto znení nemôže byť úspešný, podali návrh na zmenu žalobného petitu a domáhali sa určenia práva cesty na základe ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Aj zmenený návrh obsahoval množstvo vád, ktoré si zrejme navrhovateľa 1/, 2/ uvedomili a uvedomili si aj skutočnosť, že súd ich návrhu nemôže vyhovieť v znení v akom ho požadovali a rozhodne by sa nedomohli zriadenia vecného bremena. Prinajlepšom by mohli dosiahnuť priznanie práva cesty v nevyhnutnom rozsahu, a to za odplatu, pričom takéto riešenie im ponúkal i pri mimosúdnych rokovaniach. Dôvodom prečo navrhovateľa 1/, 2/ vzali svoj návrh späť je výhradne skutočnosť, že si uvedomili, že jej prostredníctvom nemôžu dosiahnuť požadovaný výsledok, ktorým by bolo zriadenie neobmedzeného a hlavne bezodplatného vecného bremena práva prechodu. Zdôraznil, že opakovane došlo k mimosúdnyh rokovaniach s navrhovateľmi 1/, 2/, pričom od začiatku jasne prezentoval svoje principiálne podmienky uzavretia mimosúdnej dohody, ktoré spočívali v tom, že im umožní prechod cez pozemok parc. č. XXX za odplatu, alebo v určitom obmedzenom rozsahu aj cez pozemok parc. č. XXX/X, ale tiež za odplatu, s ktorým riešením doposiaľ navrhovateľa 1/, 2/ nesúhlasili. Žiaden návrh dohody ohľadne uvedeného problému mu predložený navrhovateľmi 1/, 2/ nebol. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci vo výške 67,89 Eur, ktorý spočíva z jedného úkonu právnej služby vo výške 60,08 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, daň z pridanej hodnoty z odmeny a náhrady.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľov 1/, 2/ zaplatiť odporcovi 1/ trovy konania vo výške 599,62 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia na účet zástupcu odporcu 1/.

V sporovom občianskom súdnom konaní má účastník zásadne právo na náhradu trov konania ak bol v konaní úspešný, prípadne má právo na náhradu podľa pomeru úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Výnimka zo zásady stanovenej v ustanovení § 142 O.s.p. je upravená v § 146 O.s.p.. Podľa tohto zákonného ustanovenia nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm c/ O.s.p.). Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. platí náhradu trov konania ten z účastníkov, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť zastavené (zodpovednosť za zastavenie konania). Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto v otázke, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne došlo pre správanie sa odporcu je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu návrhu došlo v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, ktoré prebiehalo od roku 2012, a to po vyjadrení odporcu 1/ k návrhu, po pripustení vstupu odporcu 2/ do konania a po pripustení zmeny návrhu, pričom vo veci bolo opakovane vytyčené pojednávanie. Navrhovatelia 1/, 2/ späťvzatie návrhu žiadnym spôsobom neodôvodnili, domáhali sa rozhodnutia o trovách podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Z procesného hľadiska v danej veci nesporne platí, že zastavenie konania zavinieli navrhovatelia 1/, 2/, ktorí nepreukázali, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcov 1/, 2/, ktorý splnil to, čoho sa podaným návrhom domáhali. Preto sú navrhovatelia 1/, 2/ povinní zaplatiť odporcovi 1/, ktorý si náhradu trov konania uplatnil, trovy konania. Na tomto právnom závere nemôže nič zmeniť ani tvrdenie navrhovateľov 1/, 2/ o dôvodnosti nimi podaného návrhu, ktoré tvrdenia súd v danom štádiu konania nemôže posudzovať, keď rozhoduje iba o trovách konania týkajúcich sa zastaveného konania a vec musí posudzovať iba z hľadiska procesného.

Navrhovatelia 1/, 2/ vo svojom odvolaní povinnosť nahradiť odporcovi 1/ trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. žiadnym kvalifikovaným spôsobom nespochybnili, nenamietali výšku priznaných trov konania, domáhali sa použitia osobitného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., keď dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie tohto zákonného ustanovenia videli v konaní odporcu 1/ pred súdom prvého stupňa. Tvrdili, že odporca 1/ bol ochotný mimosúdnu dohodu s nimi uzavrieť iba v prípade, že vezmú návrh na začatie konania späť.

Odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru a súdnu prax pri použití ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., keď pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, v danej veci navrhovateľov 1/, 2/, ale treba zohľadniť dopad takéhoto rozhodnutia na majetkovú sféru oprávneného účastníka, v danej veci odporcu 1/. Významným z hľadiska aplikácie tohto zákonného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod..

Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré umožňuje súdu výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti nepriznať ak sú pre to dané dôvody osobitného zreteľa predpokladá splnenie podmienok pre použitie citovaného ustanovenia, ktoré v danom prípade splnené neboli. Zo slovného znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a slúži k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona.

Výnimočnosť z hľadiska aplikácie citovaného zákonného ustanovenia nemožno v danej veci vidieť v okolnostiach veci, ani v pomeroch na strane navrhovateľov 1/, 2/. Navrhovatelia 1/, 2/ videli okolnosti hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, pričom poukazovali na dôvodnosť ich návrhu, ktorú skutočnosť však súd v danej veci posudzovať nemohol, nakoľko konanie skončilo zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu bez toho, aby bolo preukázané, že odporca 1/ splnil to, čoho sa navrhovatelia 1/, 2/ podaným návrhom domáhali. Pokiaľ navrhovatelia 1/, 2/ tvrdili, že odporca 1/ bol ochotný s nimi uzavrieť mimosúdnu dohodu iba v prípade, že vezmú svoj návrh na začatie konania späť, čo ich viedlo k späťvzatiu návrhu, odvolací súd musí len konštatovať, že táto skutočnosť nebola do rozhodnutia odvolacieho súdu preukázaná, nevyplýva z ich podania, ktorým návrh na začatie konania vzali späť a mimosúdna dohoda účastníkov konania nie je ani doložená ako súčasť ich odvolania v danej veci. Odporca 1/ existenciu akejkoľvek mimosúdnej dohody účastníkov, ktorá by bola totožná so žalobným petítom v danej veci poprel.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené v danej veci predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. .

Záverom odvolací súd konštatuje, že v prípade, že by navrhovatelia 1/, 2/ preukázali uzavretie mimosúdnej dohody s odporcom 1/ v znení v akom bol podaný ich návrh na začatie tohto súdneho konania, nešlo by o dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ale o rozhodnutie o trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., podľa ktorého ak pre správanie odporcu bol vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z týchto dôvodov krajský súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách prvostupňového konania ako vecne správne potvrdil.

Odporca 1/ bol v odvolacom konaní úspešný, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, a preto odvolací súd podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľom 1/, 2/ zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby v odvolacom konaní podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. (hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 599,62 Eur) a § 14 ods. 3 písm. b/ cit. vyhlášky (odmena vo výške 1 1/2-ice, základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 19,92 Eur, paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 7,81 Eur, DPH z odmeny a paušálnej náhrady podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 5,55 Eur. Náhrada trov odvolacieho konania spolu predstavuje sumu 33,28 Eur, ktorú sú navrhovatelia 1/, 2/ povinní zaplatiť do rúk zástupcu odporcu 1/.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.